

רשומות

הצעות חוק

14 באפריל 1980

1451

כ"ח בניסן תש"ם

צמוד

194

195

חוק הגבלת הפרסום של מוצרי טבק לעישון, תש"ם-1980
חוק לימוד חובה (תיקון מס' 15), תש"ם-1980

חוק הגבלת הפרסום של מוצרי טבק לעישון, תש"ם-1980

1. בחוק זה –
 - "מוצרי טבק" – טבק בכל צורה שהיא הנועד לעישון, לרבות סיגריות, סיגרים וסיגרלות; "פרסומת" – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר;
 - "רשות הרבים" – מקום או אמצעי תעבורה שיש לציבור אותה שעה זכות או רשות של גישה אליהם, לרבות חצרים פרטיים שפרסומת בהם עשויה להיות מיועדת לציבור;
 - "שיווק" – מכירה, הספקה, יצוא או העברת הבעלות או ההחזקה בדרך אחרת, בין בתמורה ובין שלא בתמורה.
2. (א) לא יעשה אדם פרסומת למוצרי טבק ברשות הרבים או בעתון, ברדיו, בטלוויזיה או בכלי תקשורת אחרים.
 - (ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי למנוע יצרן, יבואן או משווק של מוצרי טבק מלציין שמו או כינויו על פני מפעלו או בית עסקו.
3. לא יעשה אדם ולא ירשה פרסומת, לעסק שלו או של אחרים, על מוצרי טבק, מאפי רות, מציתים או חפצים אחרים הקשורים בשימוש במוצרי טבק.
4. לא ישווק אדם מוצר טבק בעטיפה או באריזה אלא אם הן נושאות עליהן אזהרה בדבר הסיכון לבריאות שבעישון ופרטים על תכולתו של אותו מוצר, באופן שנקבע בתקנות באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת.
5. (א) העובר על הוראה מהוראות חוק זה, דינו, ביחיד – מאסר ששה חדשים או קנס 25,000 שקלים, ובחבר בני אדם – קנס 75,000 שקלים.
 - (ב) נעברה עבירה לפי חוק זה בידי חבר-בני-אדם, יאשם בעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצועה היה, באותו חבר-בני-אדם, מנהל פעיל, שותף – למעט שותף מוגבל – או עובד מינהלי בכיר האחראי לאותו תחום, אם לא הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושנקט כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק זה.

דברי הסבר

הומרתם של הנוקים לבריאות כתוצאה מעישון סיגריות אינה מוטלת בספק עוד. ארגון הבריאות העולמי המליץ לפני כל המדינות להגביר את כל המאמצים במלחמה נגד העישון, הן באמצעים הינוכיים והברתיים והן באמצעים תחיקתיים. אחד הגורמים החשובים בעידוד העישון הוא הפרסומת, החוק המוצע חיוני במאבק לריסון העישון בכלל ובקרב הנוער בפרט.

פעיפים הוראות אלה באות לאסור כל דרך פרסומת 2 ו-3 למוצרי טבק המיועדת לציבור, במישרין או בעקיפין; אך אין בהן כדי למנוע יצרן, יבואן או משווק של מוצרי טבק לציין את שמו או כינויו על פני מפעלו או בית עסקו.

סעיף 4 כדי להרתיע את המעשן ולהנכו תושל חובה לציין על כל עטיפה או אריזה של מוצרי טבק, הנועדים לשיווק, אזהרה בנוסח שייקבע וכן פרטים על תכולת אותו מוצר טבק.

6. נעשתה פרסומת למוצר טבק רואים כאילו עשאה היצרן, ואם היה מוצר טבק מזוכא - ראית היבואן, או נעשתה לפי הוראותיהם, כל עוד לא הוכח אחרת.

7. שר הכריאות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו. ביצוע

8. תחילתו של חוק זה שלושה חדשים מיום פרסומו. תחילה

דברי הסבר

לשם מילוי אחרי ההוראות השונות של החוק סעיף 8 דרושה תקופת מעבר ולכן מוצע שתחילתו של החוק תהא שלושה חדשים מיום פרסומו.

סעיף 6 תיקבע חזקה, שכאשר נעשתה פרסומת למוצר טבק יראו אותה כאילו עשאה היצרן או היבואן או שנעשתה לפי הוראותיהם, כל עוד לא הוכח אחרת.

מתפרסמת כזה מטעם ועדת החינוך והתרבות הצעת חוק של חבר הכנסת:

חוק לימוד חובה (תיקון מס' 15), תש"ם-1980

1. בסעיף 6 (ד) לחוק לימוד חובה, תש"ט-1949, במקום "לגבות תשלומים, בשיעור תיקון סעיף 6 שהשר יקבע" יבוא "לגבות תשלומים והחזר הוצאות, בשיעורים שהשר יקבע" ובמקום "וקביעת שיעור התשלומים" יבוא "וקביעת שיעור התשלומים והחזר ההוצאות".

דברי הסבר

רותים שונים הניתנים על ידי מוסדות החינוך; כך למשל נקבע כי ניתן לגבות בבתי הספר בשנת תש"ם בעד חומר לימוד סך 432 לירות, בעד חומרי מלאכה 121 לירות, בעד מכשירי כתיבה 96 לירות וכיו"ב.

אולם יש שאי אפשר לנקוב בסכום הנדרש בעד השי"רות, בגלל העדר הגדרה מדוייקת. כך למשל אי אפשר לקבוע באמצעות החוק הקיים מה התשלום הנקוב שיידרש בעד טיולים או שיעורי שחיה, באשר קיימות אפשרויות רבות (טיול יומי, תלת-יומי, למרחקים שונים, וכו'), וכל אפשרות - מחירה שונה.

לפיכך מוצע, כי אישור השר יוכל להינתן אף לגבי גביית החזר הוצאות, וזאת לאחד התייעצות עם ועדת החינוך והתרבות.

על-ידי התיקון המוצע יוכל משרד החינוך לפקח על הסכומים הנגבים ברחבי הארץ בעד שירותים אלה ולהבטיח בכך כי המחירים יהיו בהתאם לעלות הסבירה.

חבר הכנסת בייצוג חבין

סעיף 6 (ד) לחוק לימוד חובה, תש"ט-1949, קובע לאמור:

(ד) מי שוכא לחינוך הינם לפי סעיף זה, לא ידרשו בעדו דמי הרשמה או כל תשלום אחר בעד לימודיו במוסד חינוך רשמי או בעד לימודיו במוסד חינוך אחר שאוצר המדינה נושא בשכרם לפי סעיף קטן (א); ואולם רשות החינוך המקומית שבתחום שיפוטה נמצא מוסד החינוך שבו הוא לומד, ובמוסד חינוך שאינו רשמי - רשות החינוך המקומית כאמור או בעל המוסד, יהיו רשאים, באישור השר, לגבות תשלומים, בשיעור שהשר יקבע, בעד אספקה שהם נותנים לו, ובעד שירותים שהם נותנים לו נוסף על השירותים אשר השר הנדיר אותם בתקנות כשירותים מקובלים; אישור השר וקביעת שיעור התשלומים בידי השר טעונים התייעצות עם ועדת החינוך והתרבות של הכנסת.

על פי החוק הקיים ניתן לקבוע מחירים נקובים לשי"רות

1 ס"ח תש"ט, עמ' 287; תשל"ח, עמ' 146; ה"ח 1441, תש"ם, עמ' 152.

